

När ett resultat med 87 procent av rösterna utmålas som en "en seger med besk eftersmak". Om Kubas nya Grundlag.

Efter en lång process där alla kubaner, på tusentals möten framfört sina åsikter om förslaget till ny grundlag, antogs denna med överväldigande 87 procent av rösterna. Men internationella medier utmålar det som ett nederlag för den kubanska "regimen"

Nyheten i medierna var inte att 87 procent av kubanerna röstade "ja" till landets nya grundlag. Inte heller den unika proces i vilken fler än åtta miljoner medborgare (av totalt 11,2) diskuterade och modifierade texten i grundlagsförslaget på 133 000 möten.

Nej, nyheten var istället det som en ledare i Washington Post skrev: "en överraskande stor andel av de röstande markerade 'Nej'" och "15 procent av de röstberättigade stannade hemma". Medan New York Times skrev: "tillsammans med dem som röstade nej så var det en oväntad demonstration av motstånd". Tyska Deutsche Welle omvandlade den förkrossande segern i omröstningen för "ja" till en "bitter seger" för Kubas regering.

Den tyska nyhetstjänsten skrev till och med att de 700 000 som röstade nej var "fler än antalet medlemmar i Kommunistpartiet". En absurd och manipulativ jämförelse. Medlemskapet i Kubas Kommunistparti är ett urval och bara de som visar prov på exemplariskt uppträdande kan bli medlemmar. Syftet är inte att ha så många medlemmar som möjligt.

En annan angreppsvinkel var påstått valfusk. Olika medier spred en hemmagjord video i vilken någon lade i flera valsedlar i en valurna. Det framgår inte var, eller när, den spelades in. Inte ens om det var samma dag som folkomröstningen. Men det räckte för att den USA-styrda Organisationen för Amerikas Stater, OAS, (där Kuba inte är medlem) skulle utropa att det var "fusk" och tillkännagav att det "inte skulle erkänna" den kubanska grundlagen.

Den Väststödda bloggaren Yoani Sanchez berättade att när hon var på rösträkningen i en vallokal så "anlände en yngling med ett vitt kuvert som verkade som att det innehöll några valsedlar". När "jag frågade om ursprunget till dokumenten sade någon till mig att jag ställt fel fråga". Inga bevis. Inget. Men insinuationen om fusk spreds av en rad internationella medier.

Också innehållet i grundlagen blev utsatt för manipulation. BBC spred återigen förvirring vad gäller enkönade äktenskap: "Efter en bred kampanj (mot enkönade äktenskap) från de evangeliska kyrkorna beslutade regeringen att utelämna denna rättighet", kan vi läsa hos BBC. Helt falskt. Detta då den framröstade grundlagen inte "utelämnade" denna rätt. Inte ens första utkastet till grundlagen, som sedan diskuterades av kubanerna, hade med enkönade äktenskap. Detta, vilket sagts sedan länge, kommer att diskuteras inom de två kommande åren. Återigen genom folkliga debatter i samband med en ny Familjelagstiftning.

Vissa medier gav sig också på det massiva deltagandet som föregick folkomröstningen. New York Times skrev att "regeringen genomförde folkliga rådslag i hela landet och bjöd in medborgarna att ge förslag. Men ignorerade vissa förslag". Slutsatsen är uppenbar: Kuba är en diktatur för att regeringen, även om 60 procent av alla paragrafer (760 ändringar) i det ursprungliga förslaget ändrades utifrån diskussionerna, så ignorerades "vissa av förslagen".

Alltså inte som i våra 'demokratier', där grundlagar skrivs av experter som konsulterar andra experter. Det medan medierna håller medborgarna ytterst välinformerade om bristen på frihet och demokrati under den kubanska 'regimen'.

Cubainformacion 190312 (med källhänvisningar i originalet)

Cuba: donde el 87 % de votos es una 'amarga victoria'